

«دختران سرعت» مرزی برای اسرائیل
باقی نمی گذارند

۱۶

مدیر تلویزیون تمدن افغانستان در
گفت‌و گو با «شرق»:
دولت از کنترل رسانه‌ها عاجز است

۱۵

گزارشی از بازار سیداسماعیل
علی رستگار

۱۴

فقط یک قدم، از کافه تا سلول کمیته
ضدخوابکاری
سیروس تسلیمی

۱۴

بن‌بینینک

پایان‌شده

هادی حیدری

نگاهی به کارتون‌های فیروزه مظفری
کارتونیستی با نگاه زنانه

در شرایطی که تعداد کارتونیست‌های زن ایرانی فعال در «نشریات سراسری» از تعداد انگشتان یک دست هم فراتر نمی‌رود، حضور موثر «فیروزه مظفری» در فضای نه‌چندان پررونق مطبوعات ایران، از ارزش و اعتبار بالایی برخوردار است. مظفری متولد سال ۱۳۴۹ تهران است که لیسانس گرافیک را از دانشکده هنرهای زیبای تهران دریافت کرد. وقتی نوجوان بود، مجله‌های مصور زیادی را در خانه می‌دید که متعلق به برادر بزرگش بود. او از دیدن تصاویر آنها لذت می‌برد و انقدر آنها را می‌دید که تصاویرش را حفظ شده بود!

در حالی که خانواده‌اش تمایلی به تحصیل او در رشته هنر نداشتند، پافشاری وی سبب شد به دنبال علاقه‌اش برود. ورود او به دانشکده هنرهای زیبا، فضای مناسبی برایش ایجاد کرد تا کاریکاتور را در کنار گرافیک آغاز کند. فیروزه مظفری به کلاس‌های خانه کاریکاتور رفت تا این حرفه را جدی‌تر بیاموزد. در کلاس درس افشین سبکی تجربه‌های موثری را یافت تا آنجا که از آثار سبکی تاثیر گرفت

و بعدها در اولین دوره انتشار روزنامه «شرق»، در کنار او به طراحی کارتون و کاریکاتور و تصویرسازی مقالات پرداخت. هر چند فیروزه مظفری ورودی دیر هنگام به عرصه کارتون و کاریکاتور داشت اما استمرار او در این رشته، جایگاه ویژه‌ای به او بخشید. شاید او از تقسیم کارتونیست‌ها به دو دسته زن و مرد استقبال نکند اما نمی‌توان از این نکته چشم پوشید که به عقیده من در حال حاضر فیروزه مظفری فعال‌ترین کارتونیست زن مطبوعات سراسری ایران است. نگاه ظریف و طنز شخصی او در خلق آثار کارتون و همچنین رنگ‌گذاری کارهایش، حکایت از حضور یک «زن» در پشت این آثار می‌کند. فیروزه بیشتر سوژه‌های اجتماعی را در کارهایش منعکس می‌کند هرچند به گفته خودش عادت کرده از طرف روزنامه یا مجله به او موضوعی را پیشنهاد کنند. اما سوژه‌های اجتماعی بیشتر از سایر سوژه‌ها با حال و هوای آثارش همخوانی دارند. درصد بالایی از کارتون‌های او بدون شرح‌اند چرا که ترجیح می‌دهد کارش به اندازه کافی گویا باشد تا احتیاج به شرح نداشته باشد. مظفری در اجرای کارتون‌هایش از قلم‌گیری با روان‌نویس بهره می‌برد و اکثر کارهایش به دلیل نیاز به سرعت عمل در مطبوعات، با کامپیوتر رنگ‌آمیزی می‌شوند. رنگ‌هایی که او در کارهایش استفاده می‌کند، به طور مستقیم با حال و هوای روحی او در ارتباط است چراکه برخی کارتون‌هایش مملو از رنگ‌های شاد و درخشان‌اند ولی در برخی زمان‌ها به شکل متناوب، آثاری را شاهدیم که از حداقل رنگ بهره برده و حتی بیشتر به رنگ‌های تیره متمایل می‌شوند. فیروزه مظفری گرچه در سال‌های اول فعالیت حرفه‌ای‌اش تحت تاثیر سبک و سیاق آثار افشین سبکی بود اما به مرور خطوط و شیوه مستقل خود را یافت. دلدادگی و تحصیل او در رشته گرافیک، برخی کارتون‌هایش را به تصویرسازی بدل می‌کنند و برای مخاطب آثارش تفکیک این سرز باریک میان «کارتون» و «تصویرسازی» را دشوار می‌سازد. او در دوره نزدیک به ۱۰ سال فعالیت حرفه‌ای، در روزنامه‌هایی نظیر همشهری ماه، شرق (دوره اول)، هم‌میهن، تهران امروز (دوره اول)، اعتماد ملی، فرهیختگان، خبر، بهار، پول و مجلاتی چون شهروند، سپیده دانایی و پیک سبز به انتشار آثارش پرداخته است. از افتخارات به دست آمده توسط فیروزه مظفری می‌توان به چند جایزه داخلی که پرتنگ‌ترینش جایزه اول کارتون دوره یازدهم جشنواره مطبوعات و جایزه دوم دوره دوازدهم جشنواره مطبوعات است، اشاره کرد. همچنین وی داوری دو جشنواره کارتون معضلات شهری و آب را برعهده داشته و عضو گروه کارتون برای صلح است.

فیروزه مظفری در سال ۱۳۸۷ از سوی سایت «پرشین کارتون» موفق به دریافت پلاک طلایی به عنوان کارتونیست برگزیده سال شد.

